क्रममात्रं किन्तूद्गात्रा गातव्यो योऽयम् 'उद्गीथः', तत्स्थानीयो ऽप्ययं हिङ्कार इति दर्शयितुं पुनरपि 'हिङ्करोति', इत्युक्तं ॥

(५) तदेतद्विधत्ते। "बडवा उपरुन्धन्ति। मिथुनत्वाय प्रजात्यै। अथो यथोपगातार उपगायन्ति। तादृगेव तत्" इति। 'बडवा', अश्वस्य पुरस्तादवस्थापनीया। तच्च स्त्रीपुरुषरूपमिथुनभावाय प्रजोत्पत्तये च सम्पद्यते। किञ्चाश्वस्य हिङ्कारं श्रुत्वा यदि बडवाः प्रत्यभिहिङ्कुर्य्यात् तदानीमेतदुपगानसमं भवति ॥

(६) विधत्ते। "उद्गासीदश्वो मेध्य इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। प्रजापतिरुद्गीथः। उद्गीथमेवावरुन्धे। अथो ऋक्सामयोरेव प्रतितिष्ठति" इति। हिङ्कारानन्तरमध्वर्युरेवं ब्रूयात् यागयोग्योऽयं 'अश्वः', उद्गानमकरोदिति अश्वस्य प्राजापत्यत्वादुद्गीथस्यापि प्रशस्तत्वेन प्रजापतिरूपत्वात्तदीयहिङ्कार उद्गात्रवचनेन उद्गीथमेव प्राप्नोति। किञ्चायम् 'ऋक्सामयोः', प्रतिष्ठितो भवति ॥

(७) प्रकृतौ वर्हिषा स्रोत्रस्योपाकरणं, अत्र वर्हिस्थाने हिरण्यं विधत्ते। "हिरण्येनोपाकरोति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेव मुखतो दधाति। यजमाने च प्रजासु च। अथो हिरण्यं ज्योतिरेव यजमानः सुवर्गं लोकमेति" ॥ २ ॥ इति। हिरण्यस्य ज्योतिरूपत्वात्तेनोपाकरणे सति 'यजमाने', तदीय-'प्रजासु च', 'मुखतः' पुरस्तात्, 'ज्योतिरेव', सम्पादयति। किञ्चायं 'यजमानः', हिरण्यज्योतिर्युक्तस्वर्गं प्राप्नोति ॥

इति द्वाविंशोऽनुवाकः।